

40 års jubilæum
Festskrift

Statoil Pensionistforening Øst
3. februar 1971 - 2011

Velkommen i Moltkes Palæ

Jeg har fornøjelsen at byde velkommen til årets julekomsammen for Statoil-pensionister her i Moltkes Palæ. Statoil Pensionistforening ØST har overtaget at arrangere denne årlige begivenhed, så vi har tilladt os at kombinere det med fejringen af vores kommende 40-års jubilæum. Det er dejligt at se så mange glade pensionister samlet til fest, og der er lagt op til god mad og vin, hyggeligt samvær og munter dansemusik.

For at lede os sikkert gennem midt-dagen har bestyrelsen med stort besvær overtalt vores næstformand, Kjeld Thorsen, til at bestride hvervet som toastmaster. Endnu engang velkommen alle sammen.

I år er det ud over julekomsammen også jubilæumsfest, hvor vi fejrer, at Statoil Pensionistforening Øst den 3. februar 2011 har bestået i 40 år. Det er om 2 måneder, så vi tager glæderne lidt på forskud. Tidligt på året

besluttede Pensionistforeningens bestyrelse nemlig, at vi ville kombinere julekomsammen og jubilæumsfesten. Det muliggjorde, at vi kunne gøre det ekstra festligt. Det er glædeligt, at næsten 200 deltagere på trods af vejret har kunnet samles ved denne lejlighed.

Stedet, vi har valgt til festen, ligger i den del af byen, hvor mange af os har haft vores gang her tæt ved, på Sankt Annæ Plads, og for en hel dels vedkommende i nabobygningen, Dronningens Tværgade 4. Selv havde jeg fornøjelsen at have kontor i fem år på første sal her tæt ved porten til palæet.

Julearrangement for pensionister har jo været en tradition i mange år. Jeg ved ikke engang hvor mange. Fra starten foregik det i Josty på Frederiksberg, så flyttede man i mange år til Palmehaven på Hotel d'Angleterre, og efter nogle år i Tivoli er det nu blevet til et hyggeligt julefrokostarrangement i Domus Statoil. Men i år vender vi for en kort stund tilbage her til den gamle del af København i Moltkes Palæ.

Foreningen bliver altså 40 år. Nu spiller alder efter min mening ingen rolle – ja, ja medmindre man da er en ost. 40 år er måske ikke så meget i forhold til vores gamle firma, der startede allerede i 1889 og dermed bliver hele 122 år i 2011. Men for en pensionistforening er 40 år nu alligevel ganske godt. Det var fremsynede personer, der den 3. februar 1971 mødtes i Store Mødesal på Sankt Annæ Plads og stiftede foreningen. En forening, der siden har vist sig livskraftig. For et par år siden med over 200 medlemmer og i dag fortsat med et flot medlemstal på omkring 190.

Vi, der var unge eller i hvert fald yngre, dengang foreningen startede, husker, hvordan der ved fyraftenstide af og til dukkede en hel masse kendte og ukendte ældre gentlemen og damer op på Hovedkontoret, hvor de bemægtigede sig kantine og kastede sig ud i underholdning, bankospil og hyggeligt samvær. Ja, bankospil var en vigtig aktivitet i foreningens første år.

Foreningens eneste klenodie er en mystisk sort kasse bundet godt ind i rødt silkebånd. Kassen overdrages ved formandsskifte til den nye formand, og indholdet skulle efter sigende være et bankospil. Men ingen har brudt silkesnoren i mange år. Kassen står et eller andet sted hjemme hos mig. Måske kommer bankospil en dag på mode igen, så bliver det spændende at se, hvad kassen indeholder.

Gennem de 40 år har foreningen udviklet sig. Alder er jo som at bestige et bjerg, man bliver lidt forpustet, men får en langt bedre udsigt. Masser af spændende ture og arrangementer er det blevet til gennem årene.

Sæverdigheder af enhver art i København og på Sjælland og omegn er blevet hjemsøgt. Og de sidste par år er også udlandsture kommet på programmet.

Foreningen er, som det fremgår af vedtægterne, en selskabelig forening, derfor er samvær og hygge en vigtig ingrediens ved alle arrangementer. Når man læser referater fra turene, vil man erfare, at der altid indgår en god frokost. Her kan hyggen blomstre, gamle og nye venskaber kan dyrkes, og ud over drøftelse af nutidens oplevelser bliver der snakket gamle dage. Historierne fra dengang bliver bedre og bedre år for år – men af den grund ikke mindre fornøjelige.

Ved den årlige julekomsammen har skiftende formænd brugt en del af deres talent på at give en beretning om det forgangne år i foreningen. Det vil jeg da også gøre i år – ganske kort: 2010 har som de forrige år budt på et spændende program med stor tilslutning fra medlemmerne til de enkelte arrangementer. Vejret er altid en uvis faktor, når vi skal af sted. Og vejret har på dramatisk vis præget en del af årets arrangementer.

Generalforsamlingen ramtes af årets snestorm, mange nåede derfor aldrig frem eller i hvert fald med store forsinkelser. Slud og regn var på programmet, da vi besøgte Nivå og så den berømte ringovn. Til gengæld havde vi 30 graders varme i skyggen på den meget vellykkede tur til Toscana, og sejlturen til Hven foregik i storm og bølgegang, som alle klarede fint bortset fra servicet, der endte på dørken.

Indimellem var det mere normalt vejr til besøg i DR-byen og til en dejlig 2-dages efterårstur til Århus. Og året slutter åbenbart, som det begyndte med sne. Den globale opvarmning lader sandelig vente på sig. Der har været masser af vejr og oplevelser, som man naturligvis har kunnet læse om i vort blad, SeniorNyt, som gennem 10 år har glædet medlemmerne med beretninger om foreningens aktiviteter.

Vort firma, der startede som DDDPA og fortsatte som Esso og derefter Statoil, har i årets løb ændret status, og navnet er nu blevet Statoil Fuel og Retail. Er man forvirret? Det gør ikke noget, vores forening hedder fortsat Statoil Pensionistforening Øst, og vi regner med yderligere masser af aktive år med spændende og hyggelige oplevelser.

De bedste glæder her i livet er gratis. Det er jo godt nok et problem, politikerne til stadighed arbejder med. Når vi skal gennemføre vores aktiviteter, så er det klart, at økonomien har en vis betydning. På Statoils hovedkontor får vi god praktisk hjælp til trykning og udsendelse af vort blad og vore indbydelser. Og så har vi jo Fonden, eller som den helt rigtigt hedder: Pensionsfonden for Syge- og Ægtefælleunderstøttelse m.v. i Statoil A/S. Den støtter os med tilskud til vore arrangementer og ikke mindst til afholdelse af den årlige julekomsammen og altså også denne aften's fest.

Vi har den fornøjelse i aften at have deltagelse af formanden for Fondens bestyrelse, Bjørn Nedergaard, så det giver mig lejlighed til at rette en tak til Fonden for den støtte, vi modtager. Og her må man gerne afbryde min tale med en klapsalve. Tak til Fonden.

At blive gammel er en dårlig vane, som en travl pensionist slet ikke har tid til, og vi ser derfor frem til fortsat stor aktivitet og travlhed blandt vore pensionister. Vi ser også frem til fremtidige julekomsammener og masser af andre lejligheder, hvor vi kan mødes til hyggeligt samvær. Så vi kan trygt komme over de 40 år om to måneder og begynde at se frem mod 50 års jubilæet.

Vi plejer at udbringe et leve for Statoil. I år vil jeg udvide det til også at gælde for Pensionistforeningen. Lad os rejse os og lad os give dem tre korte og et langt:

Statoil og Pensionistforeningen længe leve!

En uforglemmelig 40-års jubilæumsfest

I bestyrelsen havde vi glædet os til at kunne fejre Statoil Pensionistforening ØSTs 40-års jubilæum, og forberedelserne havde stået på siden starten af 2010. Foreningen blev stiftet den 3. februar 1971, derfor skulle jubilæet selvfølgelig finde sted i februar 2011.

Foreningens økonomiske formåen levede imidlertid ikke op til ambitionsniveauet. Bestyrelsen fik derfor den ide, at man kunne benytte den årlige julekomsammen for pensionister, som foreningen hvert år påtager sig at arrangere, til også at fejre jubilæet.

Jubilæumsfest og julefrokost lægges sammen

Statoil-fonden var velvilligt indstillet over for denne idé, og det blev vedtaget at sammenlægge de to arrangementer, og da jubilæet alligevel lå tæt på årsskiftet, blev tidspunktet fastsat til den 2. december 2010.

Nu gik jagten ind på at finde et passende sted at fejre begivenheden. I bestyrelsen havde vi en ambition om at løfte niveauet noget højere, end de rammer, vi kunne opnå ved at benytte lokalerne i Domus Statoil. Det skulle helst også være et sted midt i København.

Valget faldt på Moltkes Palæ i Dronningens Tværgade, som, udover at kunne tilbyde de smukkeste lokaler med masser af plads, også havde en 3-retters festmenu, som vi ikke kunne sige nej til. Leif Mortensen, assisteret af John Rostholm, fik til opgave at forhandle en kontrakt igennem med Moltkes Palæ, hvilket lykkedes over al forventning. Ledelsen i palæet var overordentlig hjælpsom og imødekommende overfor vore ønsker, fortæller Leif.

Gennem flere bestyrelsesmøder i løbet af 2. halvår af 2010 fik bestyrelsen sat et program for arrangementet sammen med talere, underholdning og dans. Tidsplanen var stram, og der var mange ting, der skulle passe sammen rent tidsmæssigt. Derfor var der behov for én til at styre tingene.

Valget faldt på Kjeld Thorsen, som ikke uvilligt påtog sig opgaven som toastmaster.

Hvad med påklædningen?

Invitationerne blev udsendt i midten af oktober. I bestyrelsen var der en indgående drøftelse af, hvorledes påklædningen skulle omtales i invitationen. Vi ville gerne løfte niveauet fra strikketøj og cowboybukser, men heller ikke risikere, at nogle kom i smoking og lange kjoler. Derfor blev kompromisset, at ”da det jo er et jubilæumsarrangement, er der lagt op til pænere påklædning”. Og det lykkedes at formidle budskabet – alle deltagere var festklædte på hver deres niveau.

Smukke lokaler i Moltkes Palæ

I god tid i forvejen havde Pensionistforeningens bestyrelse truffet aftale med formanden for Statoil Fonden, Bjørn Nedergaard, om at holde hovedtalen og bringe en hilsen både fra Fonden og Statoil. Pensionistforeningens formand, John Rostholm, skulle i sagens natur også tale, men derudover levede tidsplanen faktisk ikke plads til flere talere.

For at nå gennem en 3-retters menu med vine, talere og underholdning og bagefter kaffe med avec inden vi skulle på dansegulvet og danse til Finney's Jazzmen, havde arrangørerne været nødt til at fremskynde starten på festlighederne til kl. 17, da vi ønskede at festen skulle slutte senest kl. 23.

Dagen oprandt, og torsdag den 2. december viste sig at være midt i en periode med voldsomt snevejr, hvilket lagde en dæmper på trafikken. Det var der mange af gæsterne, som måtte tage bestik af. Der var store forsinkelser på de offentlige transportmidler.

Alligevel lykkedes det for næsten alle gæster at nå frem i tide. Der var dog en del, der i sidste øjeblik måtte melde fra – enten på grund af vejret, sygdom eller af andre årsager. Vi blev i alt 175 deltagere ud af 221 tilmeldte.

Bestyrelsen er naturligvis ked af, at de pågældende ikke fik lejlighed til at opleve denne festlige begivenhed.

De, der så til gengæld deltog, fik foruden en festlig oplevelse og noget dejlig mad og vin også lejlighed til at opleve Moltkes Palæ indefra.

I 2005 og 2006 gennemgik palæet en gennemgribende restaurering, som mange vil betegne som en total forvandling. Den store festsals mange imponerende friser oppe under loftet med stukornamenter og figurer, der symboliserer alle former for håndværk, var et betagende skue, som deltagerne havde lejlighed til at nyde under hele middagen. Også de tilstødende saloner, hvor kaffen senere blev serveret, var overdådigt udsmykket. Det var omgivelser, der var vores 40-års jubilæumsfest værdig.

3-retters menu til 5 kokkehuer

Ved 16:45-tiden var bestyrelsen klar til at tage opstilling i foyeren oppe på trappen ind til festsalen for at modtage gæsterne. Efterhånden som man ankom og havde afleveret overtøjet i garderoben, gik man ovenpå og blev modtaget øverst oppe på trapperepos'en. Derefter fortsatte man videre ind i salonerne og fik tilbudt et glas Cremen de Bourgogne som velkomstdrink. I en halv times tid var der lejlighed til at cirkulere rundt og hilse på gamle venner og kolleger, inden vi blev budt til bords af palæets inspektør.

Da fløjdørene gik op, blev et vi mødt af et overdådigt syn. Veldækkede, runde 10-mands borde stod smukt pyntede med blomster og levende lys, og der var skænket et glas vin ved hver kuvert. Nu gjaldt det om at finde en plads sammen med dem, man allerhelst ville sidde sammen med. Under velkomstdrinksene var der indgået masser

af aftaler om at sidde sammen, så nu gjaldt det om at finde hinanden – og et ledigt bord.

Formand John Rostholm bød velkommen til bords og introducerede aftenens toastmaster, Kjeld Thorsen. Kjeld kvitterede for det ærefulde hverv ved at holde alle sine indlæg på vers. Som noget af det første kunne han henvise til menubåndet ved hver kuvert, hvor aftenens kulinariske

højdepunkter med de tilhørende vine var nydeligt beskrevet. Kjeld sluttede sit første indlæg med en skål og lovede, at det ikke ville blive den sidste.

Formanden for Pensionistforeningen talte

Umiddelbart herefter begyndte serveringen. Forretten bestod af en cremet hummersuppe, der til drak vi en 2009 Chardonnay Beauvignac Cave les Costières de Pomerols. Hele menuen med vine er gengivet på menubåndet, som er afbilledet andet steds i festskriftet. Og så er der tilmed billeder af retterne. Ind imellem spisningen gav toastmasteren praktiske informationer og udbragte skåler – alt sammen på vers. Efter forretten fik John Rostholm ordet og holdt årets tale, som var en kombineret julefrokost- og jubilæumstale. Talen er i sin helhed gengiver forrest i festskriftet, mens toastmasterens introduktion af formanden gengives her:

For de ganske få, der kan huske så langt tilbage, da det hele startede i Store Mødesal, om det så må behage.

På Sankt Annæ Plads nr. 13, har det sikkert været en fest med Vagn Prytz som formand og 50 medlemmer, når de var flest.

I 1971 drøftede de, om man skulle være dus eller Des, det punkt er vi Gudskelov kommet over på sæt og vis.

Når nogen derfor synes, at det var som i går, at Pensionistforeningen blev stiftet, så er der altså gået fyrretyve år.

Af formænd for foreningen har der siden starten være mange, enkeltes regeringstid har været kort, andres har været lange.

For den ottende i rækken gælder, at han aldrig har været tavs, byd derfor velkommen til vores formand, John Rostholm, med applaus.

Formanden sluttede sin tale med at udbringe en skål og et leve for Statoil og Pensionistforeningen. Kort efter begyndte serveringen af hovedretten, grillet kalvetournodos med forskelligt tilbehør, som også fremgår af menubåndet.

Formanden for Fonden talte

Efter anden servering af hovedretten blev det tid for toastmasteren til at introducere Bjørn Nedergaard, formand for Statoil Fonden eller som den rigtigt hedder: Pensionsfonden for Syge- og Ægtefælleunderstøttelse m.v. i Statoil A/S.

Bjørn holdt en let og munter tale, og bragte en hilsen fra både Fonden og Statoil.
 Toastmasteren gjorde meget ud af i sin introduktion af Bjørn Nedergaard at præcisere, at Bjørn med frue var festens æresgæster, da det var Bjørn, som repræsentant for Fonden, der betalte for festen. Bjørn omtalte i sin tale Statoils opsplitning i to selskaber i Danmark samt at Fonden i de kommende år formodentlig fortsat vil yde de sædvanlige tilskud til pensionistforeningerne. Bjørn Nedergaard sluttede sin tale med at udbringe en skål.

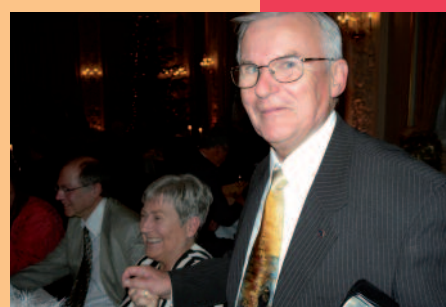
Der var nu gået et par timer, siden middagen gik i gang, og det var blevet tid til, at desserten kunne serveres. Den hed Abrikos Melba og var rørt is med Madagaskar vanilje, hindbær og abrikoser samt creme brûlée. Til både hovedret og dessert fik vi fremragende vine, hvis navne ligeledes fremgår af menubåndet.

Jubilæumssang var en lodseddel
 Til lejligheden var det lykkedes at formå Poul E. Luxhøj til at skrive en jubilæumssang i anledning af Statoil Pensionistforening ØSTs 40-års jubilæum.
 Til akkompagnement af Arne fra danseorkestret Finney's Jazzmen afsang vi under stor moro jubilæumssangen på melodien: *Så'n var det ikke i halvfemserne*. Da bifaldet havde lagt sig, fik

Poul Luxhøj en fortjent hyldest for den underfundige og morsomme sang, som var en kalejdoskisk gennemgang af Pensionistforeningens virke.
 Kort efter iførte toastmasteren sig en sort, høj hat, hidkaldte en tivologardist og tømte ham for lotterinumre, greb mikrofonen og introducere aftenens lodtrækning om 10 vinpræmier. Jubilæumsfestens deltagere kunne vinde på

nummeret, der var trykt på de omdelte sange. Nu gjaldt det om at finde Lykkens Gudinde, og med den høje, sorte hat gik toastmasteren rundt til bordene og bad en vilkårlig dame om at trække et lod op af hatten.

De heldige vindere kunne straks afhente gevinsten hos Leif Mortensen oppe ved scenen.

Underholdning med stil

En jubilæumsfest uden underholdning var utænkelig. Valget var faldet på et populært søskendepar, Sniff og Michael Neumann. Mange af jubilæumsfestens deltagere husker endnu deres far, Ulrik Neumann, som sammen med Svend Asmussen og Alice Babs dannede trioeren Swe-Danes. Mange af deres populære numre gik igen i Sniff og Michaels vellykkede performance. Det var muntert, intelligent og musikalsk.

Efter underholdningen var det blevet tid til at

afslutte middagen. Toastmaster Kjeld Thorsen sluttede sin del af aftenens opgave med følgende vers, inden han gav ordet til John Rostholm:

*Vi har spist og festet i flere timer i træk,
om lidt er der kaffe med en lille avec.
Salen skal ryddes og kaffen nydes
i tilstødende salon,
men bagefter kaffen skal vi have os en svingom.*

*Nu er tiden kommet, hvor jeg desværre
helt seriøst,
skal takke for god ro og orden,
for nu er min opgave løst.
For jobbet som toastmaster
har jeg ikke fortrudt,
om lidt siger John velbekomme,
så for mig er det slut.*

*Men forinden jeg slutter,
skal jeg lige informere
Jer om, at efter kaffen
stopper tjenerne med at servere.
Vi skal danse til Finney's Jazzmen,
så festen tager en ny drejning,
baren åbner, og I må drikke alt det, I vil
- men det blir' for egen regning.*

John takkede toastmasteren for god ro og orden under middagen samtidig med, at han kunne meddele, at kaffe med avek og småkager nu var serveret i de tilstødende saloner.

Aftenen sluttede med dans

Efter en superb middag begav vi os ind i de forskellige saloner, som lå på stribe efter hinanden. Det var svært at bestemme sig, hvor man skulle sidde, men i løbet af et øjeblik var så godt som alle pladser besat. Nu blev der lejlighed til at sidde sammen med andre deltagere end dem, man sad sammen med under middagen.

En flok yngre, søde og smilende tjenere sørgede for servering af kaffe, cognac, likør – eller hvad man nu foretrak. Det var i øvrigt det gennemgående indtryk, at serviceniveauet og omsorg for deltagernes velbefindende havde været i top hele aftenen. Bare det, at der hele tiden havde stået en person fra Moltkes Palæ på trappen i palæets foyer, modtaget os, overvåget indgangen og hele aftenen hjulpet gæster, der havde hjælp behov. Det var ualmindelig fin service.

Omkring ved 21:30-tiden blev baren åbnet, og her kunne man for egen regning forsyne sig lige så meget, man havde lyst til. Samtidig havde Finney's Jazzmen's orkester indtaget scenen og spillede op til dans med rigtig god, gammeldags swing- og dansemusik.

Ved 23-tiden sagde formand John Rostholm fra scenen tak for i aften og orkestret spillede den sidste vals som afslutning på en festlig, fornøjelig og uforglemmelig 40-års jubilæumsfest.

Tekst: Kjeld Thorsen

Foto: Jørgen Bresson og Erik Juul

Jubilæumsfestens menu

En af Københavns dygtigste og mest succesfulde restauratører, Rene Bolvig, driver restaurant på Moltkes Palæ. Pensionistforeningens bestyrelse fik forelagt varierede og spændende menuforslag umiddelbart efter indgåelse af kontrakten om afholdelse af den kombinerede julekomsammen og jubilæumsfest den 2. december 2010.

Blandt de forskellige forretter, hovedretter og desserter valgte en enig bestyrelse sammensætningen af den menu, som blev serveret under middagen.

Nedenstående menubånd, som var lagt ved kuverterne på alle 10-mandsbordene, er gengivet her. Heraf fremgår hvad både forret, hovedret og dessert bestod af samt hvilke vine, der blev serveres under middagen. Spændende læsning, velbekomme.

Statoil Pensionistforening ØST
40-års jubilæumsfest
torsdag den 2. december 2010

Menu

Cremet hummer bisque med hummerbrud,
fenikkel og langtidsbakte daddeltomater
*

Grillet kalvetournodos, stegt pancetta,
spinatsauté, gulerodspuré og rosmarin sauce
serveres med stegte kartofler
*

Abrikos Melba – rørt is med Madagaskar vanilje,
hindbær og abrikoser serveres med gâteaux Marcel
og creme brûlée
*

Kaffe, småkager og cognac/likør

Vine

2009 Chardonnay Beauvignac
Cave les Costières de Pomerols

2007 Château de Pennautier, Cabardès
Comte Nicolas de Lorgeril

2008 Muscat des Rivesaltes
Domaine Gardiès, Roussillon

40 år

Mange roser til bestyrelsen

Umiddelbart efter jubilæumsfesten den 2. december modtog Pensionistforeningens bestyrelse en masse roser og anerkendende bemærkninger fra mange af festens deltagere. Det vil komme for vidt at gengive dem her, men især er det et brev, som på en meget fin måde samler indtrykkene fra alle de mange henvendelser, bestyrelsen har fået. Dette brev fra Jens Munk Andersen har vi valgt at gengive som et eksempel og som en tak til alle, der har sendt os en hilsen med en tak for festen.

Venlig hilsen
Bestyrelsen

Kære John Rostholm.

Det er med stor taknemmelighed og glæde, jeg mindes Pensionistforeningens jubilæumsfest i Grønt Møllehus Palæ.

Det var dog en dejlig oplevelse at gense venner og gode kollegaer i festlig lag. Og sikken en stemning!

Lutter kendte mennesker som trodsede kulde og frost, og ankom med et positivt sind, og et oprigtigt ønske om at være med til en festlig aften.

Selv julekortene summede af begejstring over den festlige fejring af jubilæet. Hvem er det så, der står for muligheden for, at alle vi pensionister med ledsagere kan mødes sådan en dag.

Det er såmænd vores ihærdige, faglige sagkyndige bestyrelsesmedlemmer i Pensionistforeningen. De er alle smittende energiske, humoristiske, knagende dygtige tilretteleggere og tænker, jeg tror, de finder det interessant.

Og så er de meget omsorgsfulde; hvem står og holder øje med, hvem der er kommet og hvem mangler. Et fantastisk team.

Det var jubilæumsfesten, men der er også alle de andre spændende arrangementer i foreningen, som bliver fulgt op på samme interessante og hensynsfulde måde.

Et spændende blad "Senior Nyt" får vi også, og det bliver hele tiden opgraderet og er med til at holde sammen på os pensionister. Det er der brug for nu, når Statoil melder på.

*En hjertelig tak skal lyde fra
Jens M. Andersen*

Festlig jubilæumssang

Nogen tid før jubilæumsfestens afholdelse lod Poul E. Luxhøj sig overtale til at lave en sang om Pensionistforeningens 40-års jubilæum. Den blev afsunget under desserten, og fortjener at blive gentaget i dette festskrift, som et af aftenens højdepunkter.

Melodi: Så'n var det ikke i halvfemsene

1.

Skal pensionister bare gå rundt og kun se på
når en forening til lidt sjov, de kan få op at stå?
De gamle tøved' ikke, for tiden bare gik!
Nu fejrer vi så fyrre år med fuld musik.
Friskt veteraner i halvfjerdsene
trodsede alle kontroverserne.
Først var det Prytz, og så fik Bentzen hånd på rattet,
hygge og snak var straks fra starten indbefattet.
Kaffe og foredrag var populært,
og det var heller ikke særlig svært
at få tilskud til
fest og bankospil.
Lidt forhandling sku' dog til!

2.

Man glemmer ganske meget, som årene de går,
men visse ting blir' husket, ganske som det var i går.
De store seniorfester på Josty, d'Angleterre,
og lunch på Nimb, der nu er bygget om, desvær'!
Taler fra chefen, om kanel og skidt
-Lillian om Ejnar også ganske tit-
Formanden takked' altid vældig pænt for maden,
så var der kaffe, gratis bar, svingom i gaden.
Masser af stil – og alting dyrt og flot.
Nu er det julefrokost, godt – og vådt -
Domus' spisesal
er lidt mer' normal,
hyggen stadig kolossal!

3.

Selv friske pensionister, blir' sløve og får pip!
Men så tar' "Øst's" bestyrelse os blot ud på et trip.
Museer, slotte, parker, og hvert et fornemt hus
har vi i tidens løb besøgt med guide og bus.
Alt her på Sjælland er snart gennemset,
også med Møn og Samsø er det sket.
Fyn er kørt tyndt, og Odense er kendt af alle,
sort sol er set, forleden Aarhus fik en skalle!
Bornholm og Sverrig, ja, og selv på Hven,
"äter vi lunch og får en liten en".
Vi er spændte på
hvor, ud i det blå,
næste tur skal foregå.

4.

At rejse er at leve, sæe' H.C. Andersen,
og "Øst" ser til det efterleves virk'lig godt, såmænd,
til Lübeck og langs Rhinen, i Dresden og Alsace,
Stavanger og Toscana, jo! - vi gi'r den gas!
Stærk medicin om morn' i busserne,
quiz og kultur før aftensjusserne.
Spændende indtryk, man er næsten ved at dejse,
hvor mon vi så, skal hen på vores næste rejse?
Skal vi til London og se musical?
Eller til Amsterdam og ryge tjald?
Men af sted vi må,
kan I stole på,
der er meget, vi skal nå.

5.

Da vi var Esso's perler – og Statoils med såmænd,
var fokus på at sælge olie ganske suveræn.
Teknik og oliekenne, samt høj anciennitet,
var værdsat som et tegn på særlig kvalitet.
Nu, hvor alt sælges til bilisterne,
præger lidt andet specialisterne.
Viden om pølser, sodavand og slik med mere
tæller i dag - fra Brugsen hyres stadig flere,
og når engang de pensionister blir',
bruger bilister ikke mange spir
på benzin ret tit!
Nej, for el og sprit
blir' jo nok det næste hit!

6.

Den herlige forening, vi fejre kan i dag,
for den, og for dens ve og vel, vi gerne slår et slag.
Det koster en del penge med fester, ture, sjov.
En hjælpefond det har vi dog, ja gudskelov!
Det, og en supergod bestyrelse,
sikrer os nok mod stor fordyrelse
i denne tid, hvor alting stiger, alle sparer,
så vi sir' skål, og nipper til de våde varer.
Ja, nu skal bamsen ha' et rigtigt dyt!
(læs om det, snart, i næste Seniornyt!)

Esso/Statoil ska,
helt fra hjertet a',
ha' et pensionist - hurra!

Poul E. Luxhøj

Bestyrelsen i Statoil Pensionistforening Øst 2011

Formand
John Rostholm

Næstformand
Kjeld Thorsen

Sekretær
Mikael Blak

Kasserer
Lars. H. Jensen

Bestyr.medl.
Leif Mortensen

